

ע"פ 1710/21 - ג'מיל עבד אלחלים נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1710/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט ש' שוחט

המערער: ג'מיל עבד אלחלים

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי חיפה מיום
18.02.2021 בת"פ 49112-12-19 שניתן על ידי
השופטת ר' פוקס

תאריך הישיבה: כ"ה בטבת התשפ"ב (29.12.2021)

בשם המערער: עו"ד שמואל ברזני

בשם המשיבה: עו"ד יצחק פרדמן

פסק-דין

המשנה לנשיאה נ' הנדל:

הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל שהושת על המערער, תקופה של 12 חודשים. זאת לצד
עונשי מאסר על תנאי וקנס. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של סחר בנשק וירי מנשק חם, לפי סעיפים
144ב(2) ו-340א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה.

עמוד 1

1. וזהו סיפור המעשה: כתב האישום המתוקן הוגש נגד המערער בתור "נאשם 2" ונגד 3 נאשמים נוספים. המערער ממקד את טענותיו בערעור סביב חלקו של נאשם 1 והעונש שהוטל עליו.

בתקופה הרלוונטית המערער שירת כשוטר במג"ב, ובמסגרת תפקידו הייתה לו גישה לתחמושת ונשקים שונים, בעוד הנאשם 1 שירת כשוטר בתפקיד ראש משרד תמיכה לוגיסטית. על פי האישום הראשון, המערער גנב תחמושת השייכת לפלוגתו וסיפק לנאשם 1 רימוני גז ורימוני הלם לצורך מכירתם לאחר. בנוסף, על פי האישום הרביעי, המערער ירה מנשק חם שלא כדין עת ירה בנשק מסוג M16 צרור יריות מבעד לחלון של רכב.

יצוין כי האישומים השני והשלישי בכתב האישום המתוקן אינם נוגעים למערער, כאשר על פי האישום השני, נאשם 1 הורשע גם בעבירה של החזקת נשק בביתו וברכבו. זאת בנוסף להרשעתו בסחר בנשק יחד עם המערער.

2. סנגורו של המערער הסכים כי בהינתן מעשיי מרשו, עונש של שנת מאסר בפועל אינו נוטה לחומרה באופן שמצדיק התערבות של בית משפט זה בגזר הדין. עם זאת, סבור הסנגור כי לנוכח עונש המאסר בפועל שנגזר על נאשם 1, תקופה של 14 חודשים, היה מקום להגיע לתוצאה מקלה יותר עם המערער, לנוכח חלקו היחסי של שני הנאשמים על פי האמור בכתב האישום. וכן כי לא ניתן משקל מספק לנסיבותיו האישיות של המערער.

3. צודק בא כוח המדינה כי הדגשת שני נתונים בהתנהגות המערער מהווה מענה לטענתו העיקרית של הסנגור. הנתון האחד הוא שהמערער עבר עבירה של ירי בנשק חם, והשני – וזה העיקר, למערער מכוח תפקידו כשוטר מגב הייתה גישה לנשק וכך יכול היה להעביר נשק לנאשם 1. במעשיו, אשר כללו גניבת נשק מפלוגתו, ניצל המערער את תפקידו ופגע קשות במצופה משוטר האמון על שמירה על החוק. אלה שיקולים רלוונטיים מאד בתחימת העונש ההולם על המערער, ובמיוחד בתקופה שעל בית משפט להחמיר בעבירות נשק שפוגעים בחברה, לרבות פגיעה באוכלוסייה הנורמטיבית שנגררת בעל כורחה לעולם עבריינות זה. רוצה לומר שכשם שאין להפלות בין שווים, אין ליצור שוויון מלאכותי בין שונים. כך, כאשר השוני מבליט פנים של חומרה במעשיי המערער שממילא קיבל עונש מאסר בפועל מקל יותר משותפו.

עוד יצוין, כי בבואו של בית משפט קמא לגזור את עונשו של הנאשם 1, בית המשפט נתן דעתו לכך שהצדדים הגיעו להסדר טיעון לעניין העונש. שיקול זה מחזק את המסקנה כי השוואה תוצאתית אינה משקפת אל נכון את התמונה המלאה, ואת הנימוקים לעניין העונש ביחס לנאשם 1.

4. סוף דבר, העונש שנגזר על המערער אינו חמור, ואין עילה להתערבות, הן באופן פרטני והן במבט רחב יותר ביחס לעיקרון אחידות הענישה. הערעור נדחה.

5. על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בימ"ר קישון, ביום 31.3.2022, לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, י' באדר ב' התשפ"ב (13.3.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
